

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS
DE
CORDIS PALPITATIONE.

QUAM,

PRÆSIDE DEO OPT. MAX.

Ex Authoritate Magnifici Rectoris,

D. LUCÆ SCHACHT,

Philos. & Medic. Doct. hujusque in Aca-
demiâ Lugd.-Batavâ Professoris Celeberrimi,

NEC NON

*Amplissimi Senatûs Academici Consensu, & Alma
Facultatis MEDICÆ Decreto,*

PRO GRADU DOCTORATUS,

Summisque in MEDICINA Honoribus & Privi-
legiis ritè ac legitimè consequendis,

Eruditorum examini subjicit

EDUARDUS WETENHALLUS Art. Baccal. Dub;

Ad diem 3 Augst. locò horisque solutû.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud ABRAHAMUM ELZEVIER,
Academiz Typograph. MDC LXXXIV.

25 02 09

1185.9.16
25

k.

Reverendissimo in Christo Patri
at Domino

D. EDUARDO WETENHALLO

in Hybernis Corcagiensi & Ros-
fensi Episcopo, necnon Pa-
renti meo admodum hono-
rando & Patrono munificen-
tissimo,

Hancce meam Disputatiunculam Inau-
guralem

Observantia & Gratitude causa

Humilliter offero

EDUARDUS WETENHALLUS

Art. Baccalaur Dublin.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS

D. E.

CORDIS PALPITATIONE.

THESIS I.

alpitis Cordis ideam nemo consequetur nisi Cordis substantiam atque structuram vel rudiùs saltem noscat. Utinam ego hocce meorum studiorum in Medicina Tyrocinium depositurus par essem in enarrandis illis de Corde mirabilibus, quæ apud nostrum Incomparabilem Harvejum atque Clarissimum Lowerum & quæ hisce oculis sæpe sæpius tam publicè quàm privatim à Præceptore meo nunquam non laudando D. D. Carolo Dresincurtio, in Anatomia nulli secundo, percepi. Pro ingenii itaque modulo illa dumtaxat referam, in contractam veluti tabellam, quæ ad rem attinent, ut eo luculentius consurgat hocce meum de Palpitante Corde Inaugurale Lemma.

II. Cor igitur nostrum ex Hippocratis doctrinâ & ex ipso Naturæ libro, cui frustra Galenus sese opponit, revera musculus est & quidem robustissimus; constat enim fibris carnis numerosissimis texti admodum compacti & filis, ut ita dicam, valide retortis, illisque à basi ad apicem in spiræ modum eleganter ubique reflexis & in sese veluti retrulis atque regeffis: Hac itaque fibrarum congerie densâ Cordis exteriora constituuntur, aliunde enim isthæc fibrarum reflexa atque retorta congeries utrinque recedit & septo quodam musculoso pariter, seclulum spatium utrinque relinquit, Ventriculi nômîne notissimum. Illi porro Ventriculi sæc circumferuntur, in viro verbi gratia, capaces sunt, uti de-

monstrantem, vidit Clarissimum meum Præceptorem, sed illi Ventriculi nequaquam cavitates habendæ veniunt puræ putæ inanes, nam præterquam sanguinem in se æstibus veluti reciprocis identidem admittunt, miro præterea artificio extractæ cernuntur musculis aliis tendinosi admodum interiora ventriculorum occupantibus, ut contractione & relaxatione sua alternis, alternis etiam adjuvent reciprocos illos nostri Cordis motus quibus sanguinem & admittit & emittit, ad celebrem illam Circulationem constituendam, quam Harveus Noster primus omnium in apertam lucem protraxit, postquam scilicet levem ejus adumbrationem novissimo seculo ob oculos posuerant Andreas Cæsalpinus, Realdu Columbus atque Julius Cæsar Arantius, uti nuper ex Doctissimi mei Promotoris recitationibus publicis accepi. Harveus quippe noster, sua luce doctrinam illam apud alios tenebricosam adhuc perfudit, experimentis comprobavit, atque rationibus fulcivit, & ob illam profectò rem tam egregiè navatam monumentum sibi exegit Londinensi marmore nostro (ipsi erecto) perennius. Sed è diverticulo ad rem.

III. Musculus itaque fortissimus est. Cor & quidem arteriis, venis & nervis non unice instructum, sed & intrinsecus musculis aliis robustis etiam, (exiguus licet) apprimè munitum, quò scilicet facilius in motibus suis indefessis perenner. Consequens est, ergo ut, illæ præter naturam affectiones, quæ in musculos incurrun, (quatenus sunt organa motus) eadem (suo quoque modo) in nostrum Cor pariter invadant, & illius motus vel imminuant, vel depravent, vel aboleant.

IV. Prioris atque posterioris Symptomatis speculatio alterius disquisitionis est, quàm hodiernæ meæ. Uni ergo medio Symptomati in præsens insistam & pro virili motum istum Cordis descripturus sum, quem depravatam vocitant sub nomine vel Palpitationis, vel Tremoris, vel Formidinis, vel Formicationis, vel Salivationis demùm, uti Marcello Empirico placet.

V. Unum novi Johannem Baptistam Silvaticum, qui mordicus contendat Tremore Cor affici non posse, utpote quia ex ejus falsissimis hypothesebus nec musculus existat, nec nervis donetur ullis ad sensum & motum. At Clarissimus meus Præceptor ei penitus adversatur, musculum enim Cor agnoscit & demonstrat rationibus & experientia. Cor siquidem patefacit carnis fibræ,

arteriis, venis atque nervis largitèr esse donatum: exinde est ut hancce Scriptorum Palpitationem non modò Tremorem esse, cum quibusdam profiteatur, sed & Cordis doceat esse convulsivum motum ac genuinam insuper Epilepsiam; & meritò quidem, iudicio meo. Nam primum quod attinet, sicut in Tremore pars involuntariè ac etiam continuè modò attollitur, modò deprimitur, ita perseverante Cordis Palpitatione Cor ipsum (præter suum omnino morem placidum atque tranquillum) modò assurgit, modò autem relabitur, idque prorsus inordinatè atque violentèr. Sicuti deinde Tremor non omnis momentaneus atque fugax est (instar illius, quem Terror suscitatur) sed quidam permanens atque rebellans ad vitæ fata suprema, ita certè non omnis Palpitatio Cordis (illius more quam Timor excitat) evanida atque momentaria est, sed quædam ægros pertinacitèr irretit & implicat, quædam verò ipsos etiam in tumultum omnino trudit. Pervicacis unius unicum Eruditissimus meus Promotor mihi cessit exemplum in Reverendo Viro, qui Cordis decemestri Palpitatione jactatus, (sed interpolata) in bimestrem demum incidit, illamque continuam, ac interdiu noctuque molestantem, sed quam Reverendus ille Vir, Dei tandem beneficium, eluctatus est. Perennis autem alterius atque lethiferæ prorsus exemplar mihi Schenkii præ oculis posuit de Sacerdote quodam, cui carnea moles unciarum fermè duarum ad Cordis basin increverat, inter Aortæ Caudicem & Pulmonis Arteriam, atque adedò Palpitationem ipsi pervicacissimam ac irrequietam à Cunis ad Feretrum intulerat.

V I. Epilepsiam quod spectat, sicut in illa partium est inordinata concussio, ita certè in Palpitante Corde totius Cordis irregularis est commotio & quidem tanta, ut pectus vehementer ferior, ac etiam sono sese quandoque prodat adstantibus. Rursum sicut Epilepticus insultus vel Periodicus vel Erraticus, ita Cordis nostri hæc exagitatio Symptomatica vel Periodos servat, vel Periodos nescit. Tertiò demum sicut Epileptica succussatio fortis subsequenter à tergo ducit musculosi generis quendam languorem effectum atque dolorificum, ita certè hæc Cordis valida vibratio insequentem habet gravantem quendam pectoris laborem, quo, vegetum aliàs Viscus illud, elanguet, & veluti sub pondere gemit.

VII. Jam verò sicut motus Epilepsiz pendent à Spiritibus Animalibus efferatis atque petulcis, ita certè reputandum est Cordis motiones illas efferas esse atque petulcas propter Spiritus tumultuariè commotos atque petulantes. Animalium ergo Spirituum motus inordinatus atque tumultuarius in Corde causa mihi Palpitationis est immediata atque conjuncta.

VIII. Hæc autem turbulenta Spirituum agitatio & efferatio vel ab ipsa mente primùm & immediatè procedit, uti liquet in Animi Pathematis, Terrore atque Mærore, quibus motus ille Cordis inconditus derepentè fuscitur; vel ab ipsis est Spiritibus Animalibus, jam quidem Cordi addictis atque peculiaribus, sed unà cum Visceris illius Vitalibus aliis efferatis omnino, atque adedè seditionem in illo viscere talem concitantibus urexinde tota enormitèr Machina Cordis concutitur. Id autem dupliciter obtingit. Primò quidem vitio Sanguinis atque Spirituum primariò, sicuti patet in Cachecticis atque Scorbüticis per mediani somni quietem vehementi Cordis succussatione conturbatis & exagitatis. In illos quippe succussus ille Cordis non priùs invadit quàm pugnantes inter sese sanguinis portiuncula:, indole variæ, concursu atque pugna sua Cordis fibrillas irritent, atque adedè Spirituum Animalium & Vitalium ejus quietem priùs altam conturbent & è malacia in tempestatem traducant. Id ipsum rursum accidit vitio sanguinis ejusdem ac Spirituum etiam, sed secundariò, uti constat ex illis quibus alienigenum quid Cordi vel externo vel interno præsentia suâ ejus vel exteriora vel interiora fila usque adedè vellicat ut Viscus illud in furibundos veluti saltus impellat.

IX. Sed, licèt isthæc humanæ vitæ Rota identidem ita subsultet, ut exilire ac exorbitare putetur, nihilofecius impetum ejus talem ac tantum nunquam agnoscimus, ut vicinas costas de suis sedibus depellat aut etiam diffingat. Cum bonâ itaque id asserentis Fernelii veniâ dixerim omnino partis molliusculæ, aquis circumdatæ, pericardio conclusæ, pulmonibus obsitæ, nullum unquam in costas insultum fieri posse talem ac tantum ut in ipsas præduras ac ossa vera, nec non quovis sagittarum fasciculo fortius invicem colligata, cladem tam enormem inferre queat. Istud itaque Fernelianam Dogma apud plebeculam audiat avidum genus auricularum, sed mihi cuncta ad rationis & experientiz

rientiæ libellam exigenti alienum prorsus est & à ratione & ab experientia.

X. Jam verò Palpitationis Cordis causas etsi minutatim ex-
citerem, nihil interium ab illâ meâ mente de costis adversus
omnem Cordis succussationem immotis & infractis me dimove-
rer. Quid enim in costas impetu tanto arietare queat nullâ ra-
tione consequor? An verbi gratia, Bilis illa retorrida foret in
Arterias effusa inibique in tophi nigri speciem concreta, quam
Fernellius idem in uno & altero cadavere deprehendit? Minimè,
Gentium, nam quadruplex noster Aries, *Thescos Nona*, adver-
sus Fernelianum illum in costas Arietem fortis arietat. Quid
ergo? An *Holleriani* abscessus atque calculi in Corde duo con-
vulsifici atque lethales? An *Galenii* atque *Rolsincii* Hydatides at-
que tubercula cruda Pericardio adnata? An *Hildani* sanies eo-
dem in Pericardio purulenta? An *Caroli Pisonii* atque *Tulpii* serosa
colluvies acris, reclamante licet Clarissimo *Diemerbroeckio*? An
Ballonii crassus atque melancholicus humor in Cordis ventriculo
sinistro detectus? An *Willisii* languis grumosus & ater, quo ven-
triculo Cordis dexter & ejus Auricula atque Pulmones erant in-
farti? An *Foresti* Abscessus in Archidiaconi Corde? An *Thomæ*
Erasti concretio in Corde nigra atque tartarea? An Terni illi
atque cinerei *Zacuti Lusitani* calculi, ciceris mole, è *Latronis*
fumante adhuc atque Palpitante Corde revulsi? An *Wieri* Tres
alii, sed pisorum magnitudine, rubiginei lapilli è Corde Maxi-
miliani secundi eruti? An *Vesalii* atque *Riverii* in sinistro Cordis
ventriculo deprehensæ carunculæ? An *Baubini* atque *Diemer-*
broeckii frustra quædam adiposa ex ipsius Cordis ventriculis exemp-
ta? An *Smetii* pituitosa concretio medullæ cruris bubuli intra
Cordis ventriculum dextrum simillima? An *Ottoboni Heurnii* cal-
culi tres, arenacei, villis septi Cordis infixi, pisorum circiter
rotunditate? An *Gulielmi Balonii* pericardium Cordi agglutina-
tum, in duobus Hydropicis? An *Rondeletii* capsula Cordis in-
flammatione tentata? An *Dodonæi* callus arteriosus Cordi pro-
ximus? An *Aurelii Severini* vermiculus in Corde cujusdam An-
gli? An *Willisii* demùm aorta senis ebriosi saxeæ. Nequaquam
profecto: Id enim Saxi adhæsit aortæ, atque adeò nulla vibra-
tione nullòve jactu valuit impetere costas. Cum autem reliqua-
rum omnium causarum impetus in illas costas, longè sit languidior
hæc

hac ipsa causa, Saxeae quidem, sed imbelli tamen ac prorsus impari ad tantam colitis ruinam inferendam; Sequitur omnino ut nulla è reliquis causis potis sit tot, quot dixi, *Thesi Nonā*, perumpere obices, ut costas vel luxet, vel effringat.

XI. Hæc interim affectio (costas etsi nec disjiciat nec confringat) in vitæ nostræ Regem tam aperto Marte grassatur, ut lethalia Symptomata, Lipothymiam nimirum atque Syncopen invehat. Illis igitur occupandis nos totos insudare oportet, atque ita sedulo nobis est causæ primariæ habenda ratio, ut illam vel amoliamur, vel retundamus. Nequaquam interim negligendæ sunt vel abstrusissimæ causæ secundariæ, sed scrutinio sagaci suis illæ in latibulis detegendæ veniunt, ut illæ ipsæ maturè suffodiantur, antequam vitæ nostræ Monarcham in munitissima sua pectoris arce suffoderint ac everterint:

XII. Viriliter ergo Cordis commotionem illam quæ se se impensius exagitat, & vehementi diastole atque systole ad extrema se fatigat, oppugnemus. In eos usus nullæ potiores machinæ nobis suppetunt, quàm quæ suis Spirituum velut explosionibus causam omnem hostilem ex intimioribus ipsis vitæ penetralibus extrudere aptæ natæ sunt, tales, verbi gratia, existunt Cardiacæ quævis, non modò Spiritibus vivificis turgida, sed etiam opiata virtute pollentia, ut lenitate sua Spiritus ferinos deliniant, atque sic sacram illam vitæ nostræ Rotam exorbitantem in pristinam orbitam reducant, & in præscriptos à natura gyros impellant, quò felicius atque lætiùs ægri nostri præstituta sibi ab Arbitro Vitæ stadia conficiant.

XIII. Cùm autem secundariæ causæ multiplices & abstrusæ consistant, captum profectò meum superant omnes tam in Diagnostici, quàm in Therapeutici. Satiùs est igitur ut illis è suis tenebris eruendis & demetendis alteri lampada cum falce tradam & me unicè restringam ad causam meam Palpitationis immediatam è directo meis Cardiacis Opiatis oppugnandam. Cùm isthæc ita sint, totus ero in Spiritibus Cordi suggerendis, vivacibus quidem, sed indolis quietæ, quales nobis suppeditantur à Spiritu Vini vel vulgari, vel Camphorato; À Spiritu Theriacali vel Simplici vel Composito; Ab Aquâ Vitæ Matthioli vel ab Ant-epileptica; Vel ab Aquâ Cinamomi cum Theriaces vel Dialcordii momento; Ab Aquâ Naphæ cum modica confectio-

ne

ne vel de Hyacintho; vel de Grana Tinctoria; Ab Aquâ Mellis cum Spiritu Volatili vel Succini, vel Cochleariâ, vel quovis Aromatico; Ab Aquâ Salviæ vel Lavendulæ cum Spiritu vel Salis Armoniaci, vel Succini, & Syrupo vel Cardui Benedicti, vel Stachados; Ab Aquâ vel Betonicæ, vel Juniperi cum Tinctura vel Opii, vel Castoris, vel Croci; Ab Aquâ denum Corticis Arantiorum cum Syrupo Granorum Kermes, & Sale aliquo Volatili, vel Viperarum, vel Eboris, vel Cornu Cervi, è quibus variè mixtis & interpolatis innumera mixtura præscribendæ veniunt, pro se nota. His itaque pauculis huius Thematii meo Inaugurali Coronidem imponam.

COROLLARIA.

L.
Cor non est auritum ut audiat, sed ut sanguinem pro modulo suo ab auriculo accipiat.

II.
Cordis auricularum Diastole fit, dum systole cordis est; & è diverso in cordis Diastole, auricularum systole est.

III.
Cordis scorbiculos ad sanguinem continendum excavatos esse perinde ridiculum est, ac vel ventriculi rugas, vel volarum plicas destinari ad comprehensionem.

IV.
Cordis Septum peritum esse qui statuunt, absurdum statuunt.

V.
Cor sanguinis fontem sanguine veninulorum immediate nutrire falsum esse argumentum. Arteria una & altera, atque Vena Coronaria duo.

VI.
Cordis veniculum dextrum sinistro capaciorem esse qui statuunt, cordis structura ruditer studuerunt.

VII.
Cordis musculi sinistri longè spissiores atque fortiores sunt dextris.

VIII.
Cordis humani capsula multum variat à capsula bruta.

IX.
Cor in Fetu pulsare qui negat, verissimum negat.

F I N I S.

IN HONOREM

Doctissimi Ornatisque Viri

D. EDUARDI WETENHALLI,

Cum in Illustrissimâ Lugdunensium Acade-
mia Lauream Doctorem summo om-
nium applausu consequeretur.

Ergo refers tandem doctrinæ præmia summæ,
Quæ labor assiduus, sedulitasque tulit.
Scilicet ingenium, pariterque industria fructus,
Hos tandem studiis attribuerè tuis.
Quare age, nunc meritas, Juvenum Doctissime, palmas
Assequerere, & circum tempora laurus eat.
Si quisquam tantos dignus perferret honores,
Hos tibi præcipue ferre licere putem.
Nam quotquot reliquis adsunt præstantia dona,
Majora his voluit Numen adesse tibi.
Nec mihi spes æquare tuæ præconia laudis,
Arduus ingenii divitis ille labor.
Solut enim proprias posses cognoscere dotes,
Gloria nec meritis par queat esse tuis.
Quis poterit majus Musarum offendere lumen,
Cui vigor ingenii, splendor, acumen adest.
Hunc summo doctum, Parnassi vertice montis
Demisit terris Augur, Apollo, Decus.

Amico suo carissimo

S. B.

*Mad. Studiosus.**Orna:*

JOHANNES Medicina Candidatus

EDUARDO WETENHALLO,

Cum pro gradu Doctoratûs

DE CORDIS PALPITATIONE

cum laude disputaret.

Quis furor inaccessit, quo Cordis machina claustrum
Indignata summi vehementius ostia pulsat,
Bacchantisque insfar majorem sanguinis haustum:
Nititur ejicere, assidui pertaxa laboris;
Jamdudum latuit. Sed te, Clarissime, rerum
Agnoscent alia ignota arcana, magistrum.
Nullius hic febris stimuli partisve dolores
Affectæ latent, proprio symptomate solum
Cor dolet, æstuat, insanitque in corpore sano.
Hunc Deus affectum, aut saltem diviniôr aura
Hippocratis tibi scire dedit, penetralia sacra
Jure quidem natali adeas, hinc fonte recluso
Vitales redeunt undæ, motumque solennem
Arte tuâ vitæ renovabit mobile primum.

S. S. Oxoniensis

Amico

EDUARDO WETENHALLO.

Cum gradu Doctoratûs in Medicinâ
insigniretur.

Si pro materia canerem Doctissime, Masi
Si daret ingenio carmina digna tuo.
Nil tamen inde tuis meritis accederet, ipse
Te celebras, Vates optimus ipse tibi es.
Quod vix est hominis, cordis secreta recludis,
Et simul ingenii vis patet inde tui.
Lætitia motus quo pacto, & motus amoris
Cor ipsum afficiant, dum tua scripta docent.
Affectus istos in te convertis amoris,
Lætitia motus ipse decendo facis.
Omnia tam rari tractas feliciter arte,
Ut Coum poteras erudiisse Senem.
Jure quidem magno te nobilitavit honore
Leyda, prius meritis nobilitata tuis.

J. L. Gronovius

